

ምዕራፍ ፲፰

ዘግርብ ስቅለት ዘሰርክ ምንግብ

፩ በሰመ እግዚአብሔር አደናይ፡ዘበት ርገሚሁ እግዚእ ኤልሻዳይ፡በከርሠ ደመና ዘየዐቀሮ ለማይ፡ ዘያዐርጎ እምቀላይ፡ ዘይረብቦ በገጸ ሰማይ፡ወይገለብቦ ለብ ርሃነ ፀሐይ፡ ዘያስተባሪ አክራመ በሐጋይ ወመፀወ በፀደይ፡ ከነትርባቲሆሙ ዘገብረ በዘይትጌረይ፡ለቀዳሚ ምስለ ካልአይ ወሃልባዊ ምስለ ራብዓይ፡ ፍልጠተ ዓመታት በዘይትሌለይ፡ውስተ ልበ መሐስባን በዘይትጌለይ፡ሎቴ ስብሐት ለብሐተ ሥልጣን ወዕበይ፡ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

፪ ንንግርኬ ዘለፋሁ ለመንክሩስ ዘይቤ ምትሐት ሥጋሁ ለክርስቶስ ወአኮ ሥጋ እንለ እመሕያው፡፡ አነከር አበደከ እ መንክሩስ እፎ አፍቀርከ ከመ ትሰምሩ ምትሐተ እምትሰምሩ ሥግወ ዘእም ወለተ አዳም ወሔዋን፡፡ሶበስ ኢሥግወ ወአቴ እምዕብራዊት ወለተ ዕብራዊያን ኢውሉድ ወአቴ እምኔሃ፡፡ወእመሂ ኢውሉድ ወአቴ እምኔሃ ኢሕፁን ወአቴ በሐሊብ አጥባቲሃ፡፡ወእመሂ ኢሕፁን በሐሊብ አጥባቲሃ ኢሕፁፍ ወአቴ በአብራኪሃ፡፡ ወእመሂ ኢሕፁፍ በአብራኪሃ ኢልኩፍ ወአቴ በአጸብጊሃ ዘይቤ በእንቴአሁ ማቴምስ ወንጌላዊ ወአቴ በከመ ሥርዓተ ሕዝባ፡፡ወእመሂ ኢክብብ ወአቴ በከመ ሥርዓተ ሕዝባ ኢጥሙቅ ወአቴ በፈለገ ፍርዳናስ እንዘ ይትገሰስ ርአሶ በገብ ፍሐንስ ወልደ ዘካርያስ፡፡ወእመሂ ኢጥሙቅ በፈለገ ፍርዳናስ ኢቅንወ ወአቴ በሐጸውንተ መስቀል፡ ወእመሂ ኢቅንወ በሐጸውንተ መስቀል ኢቅቴል ወአቴ በእንተ ቤሃ ብዙኃን ወእመሂ ኢቅቴል ወአቴ በእንተ ቤሃ ብዙኃን ኢድጉን አንተ መንክሩስ በሞተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

፫ ዘበእንቴአሁ ደቤ እግዚአብሔር በመጽሐፈ ኦሪት አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምኔነ ምትሐት፡፡ወካዕብ ዘበእንቴአሁ ተብህለ በመዝሙር መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት በጽድቅ ወኢይኔስሐ አስመ እም ፍሬ ከርሥከ ስነብር ዲበ መንበርክ ምትሐት፡፡ዘበእንቴአሁ ተብህለ በአፈ ኢሳይያስ ትወዕእ በትር

ምዕራፍ ዐሥራ ስምንት

የግርብ ስቅለት የሰርክ ምንግብ

፩ ተርጉሙ ጌታ ኤልሻዳይ ማለት በሆነ አደናይ እግዚአብሔር ስም ውኃን በደመና ማገፀን የሚቆጥረው ከውቅያኖስ የሚያወጣው በሰማይም ላይ የሚዘረጋው የፀሐይን ብርሃን የሚሸፍነው ክረምትን በበጋ መፀውንም በፀደይ የሚያፈራርቅ ለፊተኛው ከሁለተኛው ጋር ለሦስተኛውም ከአራተኛው ጋር የዘመናት መለየት በሚለይ ገንዘብ የዘመን ክፍለ ጊዜያቸውን በማስተካከል የሠራ በባልቴቶች ልብ በሚታሰብ ገንዘብ የሥልጣንና ጌትነት ባለቤት ለሆነ ለእርሱ ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፪ የክርስቶስ ሥጋ ምትሐት ነው የሰው ልጅ ሥጋም አይደለም ያለ የመንክሩስን ተግሣጽ እንናገር፡ መንክሩስ ሆይ ስንፍናህን አደንቃለሁ ከአዳምና ከሔዋን ሴት ልጅ ሰው ሆኖ የተወለደ ከምትለው ይልቅ ምትሐት ተለው ዘንድ ምንኛ ወደድሽው፡፡ ዕብራዊት ከሆነች የዕብራውያን ሴት ልጅ ሰው የሆነ ባይሆን ከእርሷ ያልተወለደ ነው ከእርሷም ካልተወለደ በጡቶቿ ወተት ያደገም አይደለም በጡቶቿም ወተት ያደገ ካልሆነ በጉልበቶቿ ያልታቀፈ ነው፡፡ በጣቶቿ አልተነካም እንደ ወገኖቿም ሥርዓት አልተገረዘም በወገኖቿም ሥርዓት ያልተገረዘ ከሆነ ራሱን በዘካርያስ ልጅ በሩሐንስ እጅ ተዳስሶ በፍርዳናስ ወንዝ የተጠመተ አይደለም፡፡ በፍርዳናስም ወንዝ የተጠመተ ካልሆነ በመስቀል ቸንካሮች የተቸነከረ አይደለም፡፡ በመስቀል ቸንካሮች ካልተቸነከረም ለብዙዎች ቤሃ የተገደለ አይደለም ስለ ብዙዎች ቤሃም የተገደለ ካልሆነ አንተ መንክሩስ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት አልዳንህም፡፡

፫ እግዚአብሔር ስለርሱ በኦሪት መጽሐፍ አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ብሎ የተናገረለት ምትሐት ነው፡፡ ዳግመኛም ስለርሱ በመዝሙር እግዚአብሔር ከባሕርይህ የተከፈለ ልጅህን በዙፋንህ አስቀምጣለሁ ብሎ ለዳዊት በአውነት ማለ አይጸጸትምም ተብሎ የተነገረለት ምትሐት ነው፡፡ በኢሳይያስ አንደበት ስለርሱ

እምሥርወ ዕሢይ ወየዐርግ ጽጌ እምጉንዳ ምትሐትኑ። ዘፍቺ፥ጳጀ መዝገቧ፥፲፩ ኢሳ፲፩፥፩

፩ ወካዕበ ተብህለ በእንቲአሁ ናሁ ደሌ ቡ ቊልዔ ይትሌግል ወይከብር ወያነከሩ አሕዛብ በእንቲአሁ ምትሐትኑ። ወዓዲ ተብህለ በእንቲአሁ እነ አበቋል ቀርነ ለዳዊት ወአስ ተደሌጦ ማጎጥተ ለመሲሕየ ምትሐትኑ። ወዘ በእንቲአሁ ተብህለ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወት ወልድ ወልደ ወወሊዳ ትሰምሶ አግጉኤል ምትሐትኑ። ወዓዲ መጽሐፈ ልደቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ ዳዊት ወልደ ኦብርሃም ምትሐትኑ። ወካዕበመ ደቤ የሐንስ ወንጌላዊ ዘበእንቲአሁ ውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ ወነደረ ሳዕሌነ ምትሐትኑ። ወዓዲ ዘበእንቲአሁ ደቤ ዳውሎስ እምዘርእ ዳዊት ዘመጽአ በሥጋ ሰብእ ምትሐትኑ። መዝገቧ፥፲፯ ኢሳ፯፥፲፬ ማቴ፩፥፭ የሐ፩፥፲፬

፯ ወዓዲ ዘይቤ ለሊሁ ወዓዲ ትፈ ቅዱ ትቅትሉኒ ብእሲ ዘጽድቀ እነግረከመ ምትሐትኑ። ወካዕበመ ዘይቤ እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ አንሰ እመሕያው ውእቱ ምትሐትኑ። ወዘይቤ እነ ውእቱ ኅብስተ ሕይ ወት ዘወረደ እምሰማያት ዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ወዘሰትየ ደምየ ኢይጥዕሞ ለሞት ምትሐትኑ። ወዘይቤ ካዕበ እስመሥጋየኒ መብ ልዓ ጽድቅ ዘበአማን ወደምየኒ ስቴ ሕይወት ዘበአማን ምትሐትኑ። ወዘይቤ ዓዲ እመ ኢበ ሳዕከመ ሥጋሁ ለወልደ እንሰ እመሕያው ወኢሰተይከመ፡ ደሞ አልብከመ ሕይወት ዘለ ዓለም ምትሐትኑ። ወዘይቤ ካዕበመ ዝ ኅብስት ዘእሁበከመ እነ ሥጋየ ውእቱ ወዘኒ ጽዋዕ ዘእሁበከመ ደምየ ውእቱ ምትሐትኑ። ወዘ ደቤ ዓዲ በከመ አብ ሕያው ወአነሂ ሕያው ወአነሂ ሕያው በእንተ አብ ወዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ምትሐትኑ። ወዘይቤ ካዕበን ሥተሞ ለዝንቱ ቤተመቅደስ ወበሠሉስ መሞ ፅል አነሥኦ። ወውእቱስ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎመ ምትሐትኑ። ወዘይቤ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ኅብስት ሥጋየ ለዘበእንቲአከመ ይትፈተት ወይትወሀብ ለቤዛ ብዙኃን ምትሐትኑ። ወዘይቤ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምየ ውእቱ ዘሕዲስ ሥርዓት ምትሐትኑ። ወዘይቤ አብ አኅልፋ እምኔየ ለዛቲ ጽዋዕ ወእመአኮስ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን ምትሐትኑ። ወዘይቤ እስ መ መንፈስ ይፈቱ ወሥጋ ደደክም ምትሐትኑ። ማቴ፳፮፥፱ የሐ፩፥፲፬ ፤፮፥፶፫

ከዕሢይ ሥር በትር ትወጣለች ከግንዱም አበሳ ደወጣል የተባለለት ምትሐት ነውን። ዘፍቺ፥ጳጀ መዝገቧ፥፲፩ ኢሳ፲፩፥፩

፩ ዳግመኛም ስለርሱ እኔ ሰዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ሰመሢዩም መብራትን አዘጋጃለሁ ተባለ፡ ስለርሱም እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ወልዳም ስሙን አግጉኤል ትለዋለች ተብሎ የተነገረ ምትሐት ነውን። ከእንደገናም ወንጌላዊ ማቴዎስ ስለርሱ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ የልደቱ መጽሐፍ ያለ እርሱ ምትሐት ነውን። ሁለተኛም ወንጌላዊ የሐንስ ስለርሱ ያም ቃል ሥጋ ሆነ በእኛም ላይ አደረ ያለ እርሱ ምትሐት ነውን። ዳውሎስም ስለርሱ ከዳዊት ዘር በሰው ሥጋ ይመጣል ያለ ምትሐት ነውን። መዝገቧ፥፲፯ ኢሳ፯፥፲፬ ማቴ፩፥፭ የሐ፩፥፲፬

፯ ሁለተኛም እርሱ ባለቤቱ ዳግመኛም እውነት የምነግራችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትሻላችሁ ብሎ የተናገረ እርሱ ምትሐት ነውን። ሁለተኛም የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነውና ያለ እርሱ ምትሐት ነውን። እኔ ከሰማይ የወረደ የሕይወት እንጅራ ነኝ ሥጋዬን የበላ በእኔ ምክንያት በሕይወት ይኖራል ደሚንም የጠጣ ሞትን አይቀምሰውም ያለ ምትሐት ነውን። ሁለተኛም ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ መ ብል ነው ደሚም እውነተኛ የሕይወት መጠጥ ነው ያለ እርሱ ምትሐት ነውን። ከእንደገናም የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ የዘላለም ሕይወት የላችሁም ያለ ምትሐት ነውን ሁለተኛም አብ ሕያው እንደ ሆነ እኔም የአብ ልጅ ስለሆንሁ ሕያው ነኝ። ሥጋዬን የበላ የእኔን ሥጋ ስለበላ በሕይወት ይኖራል ያለ ምትሐት ነውን ይህን ቤተ መቅ ደስ አፍርሱት በሦስት ቀንም አነገረሁ ያለ እርሱ ግን ስለ ሥጋው ቤት ይላችው ነበር እርሱ ምትሐት ነውን። ይህ ኅብስት ስለ እና ንተ የሚቆረስ ሰብዙሞችም ቤዛ ሆኖ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው እንካችሁ ብሎ ያለ ምትሐት ነውን። ይህ ጽዋ የአዲስ ሥርዓት ደሚ ነው እንካችሁ ጠጡ ያለ ምትሐት ነውን አባት ሆይ ይህችን ጽዋ ከእኔ አርቃት ካልሆነ ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን ያለ እርሱ ምትሐት ነውን። መንፈስ ይበረቃልና ሥጋ ግን ይደክማል ያለ ምትሐት ነውን። ማቴ፳፮፥፱ የሐ፩፥፲፬ ፤፮፥፶፫

፯ ዘበብስራተ ገብርኤል ተሠገወ እምን ጽሕት ድገገል እንተ ኢተአምር ብእሴ በሀገር ገሊሳ እንተ ሰማ ናዝሬት ምትሐትኑ። ዘበብተልሔም ተወልደ ወበእደ ሰሎሜ ተገብ ምትሐትኑ። ዘበአጽርቅት ተጠብለለ ወዲበ ምጽገጋዕ አስመክ ምትሐትኑ። በከመ ሥርዓተ ሕፃናት ዘአብቀወ ለጠቢወ ጥብ ወአመ ሰውን ዘወሰ ድም ለተከሰበ ምትሐትኑ። ዘላህቀ በበን ስቲት እንዘ ይትሌተት ልሳኑ በሥርዓተ ደቂቅ ወአመ ልህቀ ዘከሠተ አፋሁ በነገረ ዕብራይስጢ በከመ ነገደ ሕዝባ ለእመ ምትሐትኑ። ሉቃ፩፡፳፯፡፪፥፲፪፡፳፩

፰ ዘበልዐ ምስለ ኃጥአን ወረፈቀ ምስለ ጸብሐን ምትሐትኑ። ዘአኅዝ እዴሃ ለወ ለተ ኢያኢርስ ወይቤላ ተንሥኢ ጣቢታ ወዘገሰሰ ንፍቆ ለወልደ መበለት ወእንሥኦ ሕያም ምትሐትኑ። ዘተፍኦ ውስተ እዘኒሁ ለጽመም ወይቤሎ ኤፍታሕ ተፈታሕ ተረታው ብሂል ምትሐትኑ። ወሳዕበ በቀቢዐ ምራቁ ዘምስለ ጽቡር ዘፈጠረ ሎቱ አዕይንተ ለጤሚዎስ ወልደ በርጤሚዎስ እንዘ ቀዲመ ኢተፈጥረ ሎቱ አዕይንተ ምትሐትኑ። ዘገፀበት እገራሁ ዘማ በአንባዓ ወዘአኩሰት ዕፍረተ ዘበረሌ ወሃጠት ዲበ ርእሱ እኅተ አልዓዛር ምትሐትኑ። ዘበከየ በእንተ አልዓዛር ወይቤ አይቴ ተበርክምም ወእምዝ ጸውዖ ወአንሥኦ ሕያዎ ከመ ዘኢሞተ ምትሐትኑ። ማቴዎ፡፳፭፡፫፥፲፩፡፭። ፫፡፲፩፡፭። ፫፡፲፩፡፭።

፱ ዘርኅበ ወጸምኦ ከመ ነዳይ ወደከመ ወሃፈወ በአምጣኒ ብእሴ ምትሐትኑ። ዘተእኅዝ እምአግብርተ ሊቀ ካህናት ወዘሐመይም እደዊሁ ከመ ሠራቂ ምትሐትኑ። ዘተጸፍዐ መላትሁሁ በዓውደ ሰቃልያን ወተኩርዐ ርእሱ በበተረ ሕለት ምትሐትኑ። ዘተቀሥፈ በጥብጣቤ መኩንን ወዘተቀጸለ አክሊሊ ሦከ ምትሐትኑ። ዘነሥእም ሰገራተ ሰዲራ ወወሰድም መካነ ቀራንዮ እንዘ ይጸውር መስቀሎ ምትሐትኑ። ዘተሰቀረ እደዊሁ ወእገራሁ በቅንዎተ ኃይን ወተለክዐ ውስተ ጉንደ መስቀል ምትሐትኑ። ዘመጠወ ነፍሱ ገበ አቡሁ ወይቤ አባ ውስተ እደክ አማኅጽን ነፍሱየ ምትሐትኑ። ዘሦጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ወተንሥኦ በኃይ ለ መለኮቱ ምትሐትኑ። ይክል ገቢረ ዘንተ ኩሎ።

፲ ኢአስለሕኑ ኦ አብድ ዘቀሠምነ ለከ ሰምዐ አመጸሕፍተ ነቢያት ወሐዋርያት። ወእመሂ ትፈቅድ ለከ ትውሳክ ብዮ

፯ በገብርኤል የምሥራች ቃል ወገድ ከማታውቅ ከገጽህት ድገገል ናዝሬት በምትባል በገሊሳ ሀገር በሥጋ የተወለደ እርሱ ምትሐት ነው። በቤተልሔም የተወለደ በሰ ሎሜም አጅ የተዳሰሰ እርሱ ምትሐት ነው። በጨርቅ የተጠቀለለ በገርገምም የተኛ ምትሐት ነው። እንደ ሕፃናት ሥርዓት ጡት ለመጥባት አፋን የከፈተ በስምንት ቀንም ለመገረዝ የወሰዱት ምትሐት ነው። በሕፃናት ሥርዓት አንደበቱ እየተካተደ በየጥቂቱ ያደገባደገም ጊዜ እንደ አናቱ ወገኖች አፋን በዕብራይስጥ ቋንቋ የፈታ ምትሐት ነው።

ሉቃ፩፡፳፯፡፪፥፲፪፡፳፩

፰ ከኃጥአን ጋር የተመገበ ከቀራጮችም ጋር የተቀመጠ ምትሐት ነው። የኢያኢርስን ሴት ልጅ አጂን ይዞ ጣቢታ ተነሽ ያላት የመበለቲቱንም ልጅ አካሉን ጻዕብ በሕይወት ያስነሣው እርሱ ምትሐት ነው። በደንቆር ጆር እንትፍ ብሎ ተፈታ ተከፈት ሲል ኤፍታኅ ያለ እርሱ ምትሐት ነው። ሁለተኛም ምራቁን በጭቃ ለውሶ ቀድሞ ግይን ያል ተፈጠረለት ሲሆን ለበርጤሚዎስ ልጅ ለጤሚዎስ ግይንን የፈጠረለት ምትሐት ነው። አመንዝራይቱ ሴት እግሮቹን በዕንባዋ ያጠበችው የአልዓዛርም እኅት የብልቃጡን ሽቱ በራሱ ላይ ያፈሰሰች እርሱ ምትሐት ነው። ወዴት ቀበራችሁት ብሎ ስለ አልዓዛር ያለቀሰ ከዚያ በኋላ ጠርቶ እንዳልሞተ ሰው በሕይወት ያስነሣው ምትሐት ነው።

ማቴዎ፡፳፭፡፫፥፲፩፡፭። ፫፡፲፩፡፭። ፫፡፲፩፡፭።

፱ እንደ ደሀ የተራበና የተጠማ እንደ ሰውም የደከመ የወሃ እርሱ ምትሐት ነው። በሊቀካህናት ባለሟሎች የተያዘ አጆቹንም እንደሊባ ያሠሩት እርሱ ምትሐት ነው። በሰቃዮች አደባባይ ጉንጮቹ በጥፈ የተመታ ራሱም በዘንግ የተመታ ምትሐት ነው። በዳቸ መግረፊያ የተገረፈ የእሾህ አክሊልንም የተቀዳጀ እርሱ ምትሐት ነው። ጭፍርኛ የያዙት መስቀሎንም ተሽክሞ ወደ ቀራንዮ የወሰዱት ምትሐት ነው። አጆቹንና አግሮቹን በብረት ችንካሮች የተወጋ በመስቀሎም ግንድ የተቸ ነከረው ምትሐት ነው። አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ ብሎ ነፍሱን ለአባቱ የሰጠ ምትሐት ነው። ነፍሱን ወደ ሥጋው የመለሳት በመለኮቱም ኃይል የተነሣ ምትሐት ነው። ይህን ሁሉ ማድረግ ይቻላል። ማቴዎ፡፫፡፲፩፡፭። ፫፡፲፩፡፭።

፲ አንተ ሰነፍ ከነቢያትና ከሐዋርያት መጸሕፍት መርጠን ያቀረብንልህ ማከረዳ አልበቃም። ተጨማሪም ከፈለገህ ወንጌላዊ

ስምዓ ጽድቅ ዘይቤ ወንጌላዊ ግቴዎስ። ወሶ በ ይከውን ራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽሐ ንቤ ሆሙ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር። ወሶበ ርእይ ዎ አርዳኢሁ እንዘ ዲበ ባሕር የሐውር ደን ገዑ ወተሀውኩ እንዘ ይብሉ ምትሐት ውእቱ ወመሰሎሙ መንፈስ ዘአስተርአዮሙ። ወእም ፍርሀተ ግርግሁ አውየዉ። ወበጊዜሃ ተናገር ሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶቤሃ እንዘ ይብል ተአ መኑ ወኢትፍርሀ አነ ውእቱ። ግቴ፲፱፥፳፫-፳፯

፲፩ ሶበሰኬ ምትሐት ውእቱ ሥጋሁ ለክርስቶስ እምኢይቤ ወንጌላዊ ወመሰሎሙ ጋኔን ዘአስተርአዮሙ። ወበእንተ ሥጋዊ ፍጽምት እንተ ለብሰ ወልደ እግዚአብሔር ይቤ መሰሎሙ ምት ሐት ዘአስተርአዮሙ። በእንተ ምንትኬ ዘመሰሎሙ ምትሐተ፡እስመ ግርግ ሌሊት መፍርሀ ወኪደተ ሞገደ አብሕርትኑ ኢብውሐ ሎቱ ለወልደ እንላ እመሕያው። ወሶበ ርእይ ሥጋ ዘያንሰሱ ዲበ ማይ ፈርሀ እስመ ኢያእመፍ ከመ እግዚእ ኢየሱስ ውእቱ። ወሶበ ይቤሎሙ አነ ውእቱ ሕእመፍ ወኢ ፈርሀ። እስመ ምትሐት ብሂል አስተርእዩ መና ፍስት በዘኢዚአሆሙ አርአያ። የስተርእዩ በአም ባለ ዘሥጋ እንዘ አልቦሙ ሥጋ፡ ምዕረ ያስተርእዩ ወምዕረ ይሂወፍ ወአስተርእዮቶሙ ከመ ሳሕወ ደመና ዘኢይትገሰሰ። ወመላእክተ ብርሃንሂ ይት መትሑ ወያስተርእዩ አምሳለ ሕፃናት እንዘ ኢኮኑ ሕፃናተ ወያስተርእዩ በርእየተ አዕሩግ እንዘ ኢኮኑ አእሩገ። ወበከመ ከፈሎሙ ትእዛዝ እግዚአብሔር ያስተ ርእይዎ ለብእሲ ንብ ተፈነዉ ወባሕቱሰ ማዕተብ ብርሃን ቦሙ እስመ መላእክተ ቅዳሴ እሙንቱ።

፲፪ ወይቀንጽ ትፍሥሕት ውሰተ ልቡ ለዘይሬአዮሙ እመሂ በራእይ ወእመሂ በአሕ ላም። ወመናፍስተ ስሕተትሰ ያደውዩ ለሰብእ ለእመ በጽሐ ጽላሎቶሙ ይደነገጽ ልበ ብእ ሲ እመ ርእዮሙ በራእይ አው በአሕላም እስ መ ተአምር ነፍስ ጸላኢሃ ወትፈርሀ እስመ መላእክተ ሙስና እሙንቱ። ወሥጋሰ ንጽ ሕት እንተ ነሥአ እግዚእን እምቅድስት ድን ግል ሥጋ አበው ይእቱ ዘእምሥርወ አዳም ወአልቦቱ ተውሳክ ለተሰብእተ መለኮት ዘእን በለ ጠባይዐ አዳም። ወሳዕብ አልቦ ተሕጻጻ እምጠባይዐ አዳም ዘእንበለ ፍና ኃጣውእ ባሕቱቶን፡ ወብየ ግዲ ስምዕ ዘየቦቤ እምኩሉ ዘከመ አስተር አዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ እምድገረ ተንሥአ እሙታን። ዕብ፱፥፲፮

፲፫ ይቤ ሉቃስ ወንጌላዊ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ ቆመ ማእከሎሙ እግዚእ ኢየሱስ

ማቴዎስ የተናገረው እውነት ምስክርነት አለን አራት ሰዓት በሆነ ጊዜ በባሕር ላይ እየተራመደ ወደነርሱ መጣ ደቀመዛሙርቱ በባሕር ላይ ሲራመድ ባዩት ጊዜ ምትሐት ነው ብለው ደነገጡ ታወኩም መንፈስ የታያቸው መሰላቸው ግርግውንም ከመፍራት የተነሣ ጮሁ ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ እመኑ አትፍሩ እኔ ነኝ ብሎ ተናገራቸው። ግቴ፲፱፥፳፫-፳፯

፲፩ የክርስቶስ ሥጋ ምትሐት ቢሆን ፍር ወንጌላዊ ምትሐት የታያቸው መሰላቸው ባላለ፡ የእግዚአብሔር ልጅ ስለለበሰው ፍጹም ሥጋ የታያቸው መሰላቸው አለ። ለምን ምትሐት መሰላቸው የሌሊቱ ግርግ ያስፈራል የባሕርንም ሞገድ መርገጥ ለሰው ልጅ የተሰጠ አይደለምና በውኃ ላይ የሚመለስ ሥጋ ባዩ ጊዜ ፈሩ፡ ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ አላወቁምና እኔ ነኝ አትፍሩ ባላቸው ጊዜ ግን አልፈሩም፡ ምትሐት ማለት የመናፍስት በልዩ ልዩ መልክ መታየት ነውና፡ ሥጋ የሌላቸው ሲሆኑ በሥጋ ስባሽ አምሳል ይታያሉ፡ አንድ ጊዜ ይታያሉ አንድ ጊዜ ደግሞ ይሠወራሉ መታየታቸውም እንደማይዳሰስ የደመና ተን ነው የብርሀን መሳ እክትም ሕፃናት ሳይሆኑ በሕፃናት አምሳል ሆነው ይታያሉ ሽማግሌዎች ሳይሆኑ በሽማግ ሴዎች አርአያ ይገለጻሉ፡ የእግዚአብሔር ትእዛዝ እንዳላቸው በተላኩበት ሥፍራ ለሰው ይታያታል፡ ዳሩ ግን የምስጋና መላእክት ናቸውና የብርሃን ማዕተብ አላቸው።

፲፪ በራእይም ቢሆን በሕልምም ቢሆን ያያቸው ደስታ በልቡ ይዘላል፡ የሰሕተት መናፍስት ግን ሰውን ጥላቸው ባረፈበት ጊዜ ያሳምሙታል በራእይ ወይም በሕልም ካያቸው የሰው ልብ ይደነገግል ነፍስ ጠላቷን ታው ቀዋለች ትፈራውማለች የጥፋት መላእክት ናቸውና ጌታችን ከቅድስት ድንግል የነሣት ገጽሕት ሥጋስ ከአዳም ባሕርይ የተገኘት የአባቶች ሥጋ ናት ከአዳም ባሕርይ በቀር የመለኮት ሰውነት ጭማሪ የለበትም ሁለተኛም ከኃጢአቶችም ወገን ብቻ በቀር ከአዳም ባሕርይ ጉድለት የለውም፡ ዳግመኛም ጌታ ከሙታን ከተነሣ በጊላ ለደቀመዛሙርቱ እንደታያቸው የሚናገር ከሁሉ የበለጠ ምስክር አለኝ። ዕብ፱፥፲፮

፲፫ ወንጌላዊ ሉቃስ ይህንንም ሲነጋገሩ ጌታ ኢየሱስ በመካከላቸው ቆሞ

ወይቤሙ ሰላም ለከሙ ኢትዮጵያው ወኪትደን ገፁ አነ ውእቱ። ወደገፁ ወፈርሁ ወመሰ ሎሙ ዘመንፈስ ርእዩ። ወይቤሎሙ ምንት ያደነገፀከሙ ወለምንትኑ ገሊና የዐርገ ውስተ ልብከሙ። ርእዩ እደውየ ወእግርየ ከመ አነ ውእቱ ወገስቡኒ ወእእምፋ እስመ ለመንፈስ ሥጋ ወግፅም አልቦ ከመ ትራእዩኒ ሊተ ወእነ ብየ። ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገ ሪሁ። አጠንቅቅ አንብቦቶ ለዝ ቃል ከመ ይትአመር ለከ ፍካሬሁ በተሊወ ንበቱ። ይቤ አንቢእ ለአርዳኢሁ እስመ ለመንፈስ ሥጋ ወአጽም አልቦቱ ወአንሰ ብየ በከመ ትራእዩኒ። ዝ ብሂል ኢይም ሰልክሙ ዘበምተሐት አስተርኢ ለከ ሙ ወዘብመንፈስ ጽላሎት አትናገረከሙ። እስመ ምትሐትሰ ያስተርኢ ወኢይትገሰስ እስመ ለመን ፈስ አልቦቱ ሥጋ ወኢአጽም ግሱኒ ወአእምፋ እስ መ ብየ ሥጋ ዘይትገሰስ ወአጽም ዘይትገሰስ። ወእምዝ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ ገብ ተሰቶረ በታዳውንተ መስቀል ወገሁ ገብ ተርገወ በኩናተ ሐራዊ። ሱቃጃፀ፣፵፰

፲፬ ተገፈርኬ ኦ መንክዮስ ዘትቤ ትስብእቶ ለክርስቶስ ምትሐት መድኃኒት። ናሁ ውእቱ ለሊሁ አጽርዐ ሃየማኖትከ እንዘ ይብል አንሰ ሥጋ ወአጽም ብየ። ንእነሰ ነአ ምኖ ለክርስቶስ ከመ ፍጹም እግዚአብሔር ዘከመ አቡሁ ወከመ ፍጹም አንሰ እመሕያው ከማነ። ወለነኒ ፍጽምት ሃይማኖትነ ወፍጽ ምት ጥምቀትነ ወፍጽምት ቤተክርስቲያንነ።

፲፭ ወቦ አለ ይቤሎ ከመ እግዝእትነ ማርያም ኢተወልደት በሩካቤ። እርኬ ይብ ልዋ ኢተወልደት በሩካቤ ዘለሊሃ አንከረተ ሰቦ ከብሰራ መልአክ እንዘ ይብል ወናሁ ትፀ ንሲ ወትወልዲ ወልደ። ወትቤሎ ድንግል ለመልአክ እፎ ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ ኢየ አምር ብእሴ፣ሶበስ እማ ፀንሰታ እንበለ ሩካቤ እም ኢትቤ ድንግል እፎ ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ ኢየአምር ብእሴ፣ሶግዐ ዜና ጽንስ ዘኢልማድ አንከረት ወለተ ዳዊት። ወእምዝ ይቤላ መልአክ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ሳዕሌ ኪ ወኃይሰ ልፀል ይጸልላኪ ወዘኒ ይትወልድ እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወደሰመይ ወልደ ልፀል። ወይእተ ጊቤ ትቤ ድንግል ነየ አመተ እግዚአብሔር ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ ወምስለ ብሂለ ዝ ቃል ኮና በከመ ይቤላ በአ ኃይል ዘኢያስተርኢ ምሰለ ቃለ ገብርኤል እንተ መስኮተ አዝና ወገደረ ውስተ ማገፀና ዘኢላክፎ ርሰሐተ

ሰላም ሰክናንተ ይሁን አትፍሩ አትደንገጡ እኔ ነኝ አላቸው እነርሱ ግን ፈጽመው ፈሩ መንፈስ የሚያዩም መሰላቸው። ምን ያስ ደነግጣችኋል ስለምንስ አሳብ በልባችሁ ያድራል እኔ እንደሆንሁ እጆቼንና አግሮቼን እዩ ዳስሳችሁኝ እውቁ መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔ ግን እንደምታዩኝ አለኝ አላቸው። ይህንንም ተናገር እጆቼንና አግሮቼን አሳያቸው አለ። ትርጉሙ እንዲረዳህ አገባቡን በመከተል ይህን ቃል ለማንበብ ተጠንቅቅ ጌታ ለደቀመዛሙርቱ መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔ ግን እንደምታዩኝ አለኝ አለ ይህ ማለት በምትሐት ተገለጥሁላችሁ በመንፈስ ጥላም ተናገርኋችሁ ማለት አይምሰላችሁ ምትሐት ይታያል ነገር ግን አይዳሰስምና መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና ዳስሳችሁኝ ዕውቁ እኔ የሚዳሰስ ሥጋ የሚዳሰስም አጥንት አለኝና ከዚህ በኋላ በመስቀል ችንካርች የተቸነከረውን እጆቼንና አግሮቼን በጭፍራም ጦር የተወጋውን ጉትን አሳያቸው። ሉቃጃፀ፣፵፰

፲፬ የክርስቶስ ሰውነቱ የአሰማት ምትሐት ነው ያልህ መንክዮስ ሆይ እፈር እነሆ እርሱ ራሱ እኔ ሥጋና አጥንት አለኝ ብሎ እምነትህን አፈረሰብህ እኛ ግን ክርስቶስን እንደ አባቱ ፍጽም አምላክ እንደእኛም ፍጹም የሰው ልጅ እነደሆነ እናምነዋለን ለእኛም ሃይማኖታችን እንዘን የሌላት ጥምቀታችንም እንከን የሌለባት ቤተ ክርስቲያናችንም ሕጻን የማይገኝባት ናት።

፲፭ አመቤታችን ማርያም በሩካቤ አልተ ወለደችም የሚሉም አሉ እርሷ ራሷ መልአኩ እነሆ ትፀንሽለሽ ወንድ ልጅም ትወልጧ ያለሽ ብሎ የምስራች ቢነገራት መልአኩን ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንደምን ይሆንልኛል ብላ ያደነቀች እርሷን እንደምን በሩካቤ አልተ ወለደችም ይሱአታል። እናቷ ያለ ሩካቤ ፀን ሳት ቢሆን ኖር ድንግል ወንድ ሳላውቅ ይህ እንደምን ይሆንልኛል ባለላች ነበር። የተለ መደ ያይደለውን የጽንሰ ዜና ሰምታ የዳዊት ልጅ አደነቀች። ከዚህም በኋላ መልአኩ መንፈስ ቅዱስ ባንቺ ሳይ ይመጣል የልዑል ኃይልም ይጋርድሽል ካንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅም ይባላል አላት። ያን ጊዜም ድን ግል የእግዚአብሔር ቤተ አገልጋይ እነሆ እንዳ ልሽኝ ይሁንልኝ አለኝ። ይህን ቃል ከመናገር ጋር እንዳላት ሆነላት የማይታይ ኃይል ከገብር ኔል ቃል ጋር በጆሮ ሙስከት ገብቶ የዚህ ግለም እድፍ ባላገኘው ማገፀኗ አደረ። ንጹሀ ቃል የሆነ የእግዚአብሔር ቃል በገጽህት ሥጋ

ዝ ዓለም። ቃለ እግዚአብሔር ቃል ንጹሕ ገደረ ገበ ንጽሕት ሥጋ። እሳት ዘኢይትገ ሰበ ተጠብብሎ በክጽፈ ሥጋ ተሥዕለ ለሊሁ በግግግ ሙላድ ወክልቦ መሥዕለ ዘይት ፈቀድ በእንጉሳሁ እስመ ለሊሁ ውክቱ ሠዓሌ መላእክት በጠባይዓ አሳት ወነፋሰ ወሠዓሌ እንሰ እመሕያው በጠባይዓ ሥጋ ወደም። በአይቱ እንከ እምክ ህለት ድንግል ተሠግዖ እምእማ ዘእንበለ እምክቡሃ እስመ ኢኮነት ገባሪተ ለእንሰ እመሕያው። ውክቱሰ ገባሪሁ ለእንሰ እመሕያው አነመ ሥጋ ለርእሱ እማ ገፀነ ድንግል ተኪነው በከመ ፈቀደ ወክልቦ ዘይክልኦ ገቢረ ዘገለየ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ትወፅእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጉንዳ። ምንት ውክቱ ፀክተ በትር እም ሥርወ ዘእንበለ ዘርአ ሙላድ ዘቅድስት ድን ግል እንተ ኮነት እምገበ ኢያቄም ውስተ ግገ ፀነ ሐና። እስመ ዘርአ ዕሤይ ውክቱ ኢያቄም አቡሃ ለማርያም ወምንትኑመ ካፅበ ፅርገተ ጽጌ እምጉንዳ ዘእንበለ ሥጋዌ መለኮት እም ወለቱ። ሉቃ፩፥፴፫

፲፮ ስብሐት ለአብ ለዘፈነው ወልደ ውስተ ግገፀነ ድንግል ከመ ትለዶ ዘእን በለ ሩካቤ፡ ወሰጊድ ለወልድ ለዘተወልደ እንበለ ሩካቤ እምእንተ ተወልደት በሩካቤ፡ አኩቴት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘቀደሳ ወአጽናዓ ከመ ትለ ድ በኢሩካቤ፡ ሰላም ወሃህል ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡።

፲፯ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለመንክዮስ ዘሰመዮ ምትሐተ ለትስብእተ መድገን፡ አጽ ሐፍክዋ አነ ጊዮርጊስ ምስኪን፡ ሱታፊ ሃይማ ናቶሙ ለናዝራውያን፡ ወልደ ትምህርተሙ ለሐዋርያት ንጹሐን፡ ለባሌ ጥምቀቶሙ ለመ ሀ ይናን፡ ገብር ፅቡስ እም ዐቀብተ አናቅዲሃ ለቤተክርስቲያን፡ ስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓ ለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡።

አደረ የማይዳለስ እሳት በሥጋ መጠቅለያ ተጠቀለለ፡ እርሱ ራሱ በመወለጃ ግገፀን ተሣለ እርሱን ለመሣል የተፈለገ ሠዐሊ የለም፡ መላእክትን በእሳትና በነፋስ ባሕርይ የሣለ የሰውንም ልጅ በሥጋና በደም ባሕርይ የሣለ እርሱ ራሱ ነውና። እንግዲህ ከአባቷ ሳትወለድ ስክናቷ ብቻ ለመወለድ ድንግል በየት ተቻላት የሰውን ልጅ የፈጠረች አይደለችምና እርሱ ግን የሰው ልጅ ፈጣሪ ነውና። ከድንግል ግገፀን ሥጋ ለራሱ ፈተሰ፡ እንደወደደው ተጠበበበት፡ ከዕሤይ ሥር በትር ትወጣለች ከገንደም አበባ ይወጣል የሚል እንደተጻፈ ያሰበውን ለማድረግ የሚከሰከሰው የለም፡ ከኢያቄም ተከፍላ በሐና ግገፀን ከተፀነለች ከቅድስት ድንግል የትውልድ ዘር በቀር የበትር ከሥሩ መወጣት ምንድር ነው። የማርያም አባቷ ኢያቄም ከዕሤይ ዘር ነውና ዳግመኛም ከመለኮት ከሴት ልጅ ሰው መሆን በቀር የአባባ ከገንዳ መወጣት ምንድር ነው። ሉቃ፩፥፴፫

፲፮ ያለሩካቤ ትወልደው ዘንድ ልጁን ወደ ድንግል ግገፀን ለላከ ለአብ ምስጋና ይገባል፡ በሩካቤ ከተወለደችይቱ ያለሩካቤ ለተወለደ ለወልድም ስግደት ይገባል፡ ላከበራት ያለሩካቤም እንድትወልድ ላከበራትና ላጽናት ለመንፈስቅዱስም አኩቴት ይገባል፡ ሰላምና ይቅርታም ለቅድስት ቤተክርስቲያን ይሁን ለዘላለሙ አሜን አሜን፡።

፲፯ የመድገንን ሰውነት ምትሐተ ያለው የመንክዮስ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ ለእግዚአብሔር የተለየ የሃይማኖታቸው ተሳታፊ የንጹሀን የሐዋርያትም የትምህርታቸው ልጅ የምእ መናንንም ጥምቀት የለበሰሁ የቤተክርስቲያንን ዳጃድች ከሚጠብቁት መካከል ደካማ አገልጋይ የሆንሁ እኔ ምስኪን ጊዮርጊስ አጻፍኳት ለእግ ዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡።

